

§ 2. Niezałatwione wnioski o wznowienie prze-
kazuje się właściwemu sądowi tak, jak gdyby zostały
podane po dniu wejścia w życie kodeksu postępowania
karnego.

§ 3. Dokonanego na mocy dawnych ustaw
sprawdzenia faktycznych okoliczności sprawy po-
wtarzać nie należy, rozpoczęte zaś sprawdzanie na-
leży dokończyć na mocy dawnych przepisów.

Art. 56. § 1. Do odwołania się na drogę sądo-
wą od orzeczeń karnych władz administracyjnych,
bądź doręczonych oskarżonemu po dniu wejścia w ży-
cie kodeksu postępowania karnego, bądź doręczo-
nych wcześniej, lecz tak, że termin odwołania upłynął
po dniu wejścia w życie kodeksu postępowania kar-
nego, mają zastosowanie art. 618 — 626 kodeksu po-
stępowania karnego.

§ 2. Jeżeli jednak według dawnej ustawy słu-
żył do odwołania termin dłuższy niż siedem dni, to
w tym terminie dłuższym można żądać rozpoznania
sprawy w myśl art. 618 kodeksu postępowania kar-
nego.

§ 3. Przepis niniejszego artykułu nie narusza
w niczem przepisów art. 1 § 2 pkt. 7.

Rozdział XII.

Przepisy końcowe.

Art. 57. Wykonanie niniejszego rozporządze-
nia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 58. Rozporządzenie niniejsze wchodzi
w życie z dniem 1 lipca 1929 roku.

Przepisy rozdziału VII, VIII, IX i artykułów 19
i 20 będą stosowane aż do uchylecia ich w drodze
rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

315.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 19 marca 1928 r.

o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i usta-
wy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezy-
denta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń
z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) po-
stanawiam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Postępowanie doraźne przed sądami
powszechnymi może zarządzić Rada Ministrów na
wniosek Ministra Sprawiedliwości, uczyniony w po-
rozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, od-
nośnie do przestępstw, oznaczonych w niniejszem
rozporządzeniu, jeżeli przestępstwa te szerszą się
w sposób szczególnie niebezpieczny dla porządku
i bezpieczeństwa publicznego lub jeśli grozi bezpo-
średnie niebezpieczeństwo takiego szerszenia się tych
przestępstw.

Art. 2. Postępowanie doraźne można zarzą-
dzić bądź na całym obszarze Państwa bądź na po-
szczególnych jego częściach.

Art. 3. Postępowanie doraźne można zarzą-
dzić względem wszystkich lub niektórych prze-
stępstw, oznaczonych w niniejszem rozporządzeniu.
Można też postanowić, iż postępowanie doraźne sto-
suje się do oznaczonych przestępstw tylko o tyle,
o ile przestępstwa te są popełnione w pewien okre-
ślony sposób lub o ile są skierowane przeciw pew-
nym określonym osobom lub przedmiotom.

Art. 4. Rozporządzenie Rady Ministrów
o wprowadzeniu postępowania doraźnego winno
być — niezależnie od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw
Rzeczypospolitej Polskiej — podane do powszechnej
wiadomości przez obwieszczenia, umieszczone
w miejscach publicznych, lub innymi sposobami, przy-
stępnymi dla ludności. W obwieszczeniach należy
wskazać na skutki, jakie wprowadzenie postępowania
doraźnego powoduje dla przestępców (art. 7).

Art. 5. Rozporządzenie Rady Ministrów
o wprowadzeniu postępowania doraźnego wchodzi
w życie w poszczególnych miejscowościach dnia na-
stępnego po podaniu go do powszechnej wiadomości
(art. 4) we właściwym mieście powiatowem. Przepis
niniejszy ma zastosowanie bez względu na to, kiedy
nastąpiło obwieszczenie o wprowadzeniu postępowania
doraźnego w poszczególnych miejscowościach,
należących do danego powiatu.

Art. 6. Przestępstwo poddane postępowaniu
doraźnemu (art. 3) ulega ukaraniu w tem postępowaniu

niu, jeżeli je popełniono na obszarze i w czasie mocy obowiązującej rozporządzenia wprowadzającego postępowanie doraźne.

Art. 7. Postępowaniu doraźnemu podlegają prócz współsprawców także podżegacze i pomocnicy (współwinni) przestępstwa tak dokonanego, jak i usiłowanego. (Art. 51 i 49 k. k. z 1903 r., §§ 5 i 8 u. k. z 1852 r., §§ 47 — 49 i 43 k. k. z 1871 r.).

Art. 8. § 1. Postępowanie doraźne należy natychmiast uchylić, jeśli ustały przyczyny, dla których je wprowadzono.

§ 2. Rozporządzenie Rady Ministrów o uchyleniu postępowania doraźnego winno być ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Postępowanie doraźne ustaje w poszczególnym sądzie orzekającym w chwili, w której sąd otrzyma urzędową wiadomość o uchyleniu postępowania doraźnego.

Rozdział II

Przepisy proceduralne.

Art. 9. § 1. Postępowanie doraźne stosuje się wyłącznie do przestępstw, podlegających postępowaniu doraźnemu, z pominięciem wszelkich innych przestępstw oskarżonemu zarzuconych i winno być przeprowadzone nawet wtedy, gdy inni współnicy przestępstwa nie podlegają postępowaniu doraźnemu.

§ 2. Sąd jest związany wnioskiem prokuratora co do łącznego lub oddzielnego rozpoznawania spraw przeciw oskarżonym (art. 7).

Art. 10. O każdym czynie, zawierającym cechy przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu, władze bezpieczeństwa niezwłocznie zawiadamiają prokuratora sądu okręgowego, przesyłając mu przytem zebrane wiadomości i dowody.

Art. 11. § 1. Postępowanie doraźne odbywa się bez śledztwa. Prokurator może przeprowadzić dochodzenie bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem policji, bądź też zwracać się o dokonanie poszczególnych czynności sądowych do sędziów śledczych lub do sądów grodzkich.

§ 2. Wnioskami prokuratora co do zastosowania, uchylenia lub zmiany środka zapobiegawczego sędziowie śledczy i sędziowie grodzcy są związani.

Art. 12. § 1. Sędzia śledczy lub sąd grodzki zarządzi tymczasowe aresztowanie osoby zatrzymanej pod zarzutem popełnienia przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu i zawiadomi o tem natychmiast prokuratora, przesyłając mu akta z protokołem przesłuchania aresztowanego.

§ 2. Prokurator winien uczynić wniosek, przewidziany w art. 11 § 2, w ciągu dwudziestu czterech godzin po dniu otrzymania akt od sędziego śledczego lub grodzkiego.

Art. 13. Akt oskarżenia winien być wniesiony najpóźniej dnia dwudziestego pierwszego po dniu ujęcia danego oskarżonego, a dnia dziewięćdziesiątego po dniu popełnienia przez niego ostatniego przestępstwa, ulegającego ukaraniu w postępowaniu doraźnym.

Art. 14. Postępowanie doraźne jest niedopuszczalne:

- przeciw osobom, które w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyły siedemnastu lat;
- przeciw obłożnie chorym i kobietom brzemiennym;
- w razie niezachowania terminów, wskazanych w art. 13;
- jeżeli postępowanie doraźne nie nabrało mocy obowiązującej w myśl art. 5 lub ją utraciło w myśl art. 8 § 3.

Art. 15. Jeżeli prokurator uzna, że przestępstwo nie ulega postępowaniu doraźnemu, że postępowanie doraźne jest w myśl niniejszego rozporządzenia niedopuszczalne, że zebrane w toku dochodzenia przesłanki są niewystarczające lub że zachodzi wątpliwość co do poczytalności oskarżonego, wówczas wniesie o wszczęcie postępowania zwyczajnego.

Art. 16. § 1. Do rozpoznania sprawy w postępowaniu doraźnym powołany jest właściwy sąd okręgowy w składzie trzech sędziów okręgowych.

§ 2. Jeżeli sprawy należą do właściwości kilku sądów, w których okręgu wprowadzono postępowanie doraźne, właściwy jest ten sąd, do którego wniesiono akt oskarżenia.

Art. 17. § 1. Z chwilą wprowadzenia postępowania doraźnego prezes właściwego sądu okręgowego wyznacza trzech sędziów i tyleż zastępców do wydziału, powołanego do rozpoznawania spraw w postępowaniu doraźnym. Jednego z wyznaczonych sędziów prezes ustanawia przewodniczącym wydziału.

§ 2. W razie ustanowienia kilku wydziałów, podział czynności pomiędzy nimi przeprowadza prezes sądu okręgowego.

Art. 18. § 1. Wydział powołany do rozpoznawania spraw w postępowaniu doraźnym odbywa posiedzenia bądź w siedzibie sądu okręgowego, bądź w miarę potrzeby w innej miejscowości.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może dla wydziału, powołanego do rozpoznawania spraw w postępowaniu doraźnym, oznaczyć w drodze zarządzenia stałą siedzibę poza siedzibą sądu okręgowego.

§ 3. W razie ustanowienia kilku wydziałów, z których jeden ma siedzibę poza miejscowością, w której znajduje się sąd okręgowy, prokurator skierowuje sprawę według swego uznania do jednego z wydziałów.

Art. 19. Na czas trwania posiedzeń sądowych właściwa władza administracyjna wysła na żądanie

przewodniczącego oddział policji państwowej dla ochrony sądu, utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz wykonania w powyższym zakresie zarządzeń sądu. Jeśli organa policji państwowej, które mogą być użyte w miejscu urzędowania wydziału sądu okręgowego, prowadzącego postępowanie doraźne, nie wystarczają do zapewnienia bezpieczeństwa sądu, należy zwrócić się do najbliższej władzy wojskowej o odpowiednią asystencję wojskową.

Art. 20. § 1. Akt oskarżenia winien zawierać wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu doraźnym; uzasadnienie aktu oskarżenia nie jest konieczne (art. 279 lit. e. k. p. k.).

§ 2. Równocześnie z aktem oskarżenia prokurator winien wnieść o tymczasowe aresztowanie oskarżonego, jeśli środka tego nie zastosowano już poprzednio.

§ 3. Przeciw aktowi oskarżenia sprzeciw jest niedopuszczalny.

Art. 21. § 1. W ciągu dwudziestu czterech godzin po otrzymaniu aktu oskarżenia przewodniczący oznacza termin rozprawy głównej i zarządza potrzebne doreczenia i wezwania. Przepis art. 292 k. p. k. nie będzie stosowany.

§ 2. Przewodniczący postanawia o wezwaniu świadków i biegłych i o sprowadzeniu innych dowodów, podanych przez oskarżonego.

§ 3. Jeśli oskarżony znajduje się na wolnej stopie, przewodniczący zarządzi jego aresztowanie.

§ 4. Jeśli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący wyznacza mu obrońcę z urzędu.

Art. 22. § 1. Przewodniczący może wydać świadkom i biegłym nakaz zawiadamiania w porę sądu, prokuratora lub policji o każdej zmianie miejsca pobytu.

§ 2. Jeśli istnieje obawa uchylenia się świadka lub biegłego od stawienia, przewodniczący może zabezpieczyć jego przybycie: a) wzywając go do stawienia się przed rozprawą, najwyżej jednak na dni trzy przed jej terminem z tem, że już od chwili stawienia się ciążą na wezwanym obowiązki, przewidziane w art. 98 k. p. k.; b) zarządzając przymusowe sprowadzenie go bez względu na ograniczenia przewidziane w art. 117 k. p. k.; c) wydając organom policyjnym polecenie stałego informowania się o każdym miejscu pobytu świadka lub biegłego.

§ 3. Przewodniczący może zlecić policji państwowej czuwanie nad wykonaniem nakazów, przewidzianych w § 2, z upoważnieniem stosowania przymusu.

§ 4. Za przekroczenie nakazów, wydanych na zasadzie niniejszego artykułu, sąd skazuje świadka lub biegłego na grzywnę, jak za nieusprawiedliwione niestawienie.

Art. 23. § 1. W rozprawie głównej udział obrońcy jest konieczny.

§ 2. Powództwo cywilne w postępowaniu doraźnym jest niedopuszczalne.

Art. 24. § 1. Po odbyciu narady sąd niezwłocznie wydaje wyrok lub postanowienie o przekazaniu sprawy na drogę postępowania zwyczajnego; przepisu art. 365 k. p. k. nie stosuje się.

§ 2. Sąd wydaje postanowienie, wspomniane w § 1, jeśli uzna, że przestępstwo nie podlega postępowaniu doraźnemu, że w danej sprawie postępowanie doraźne jest niedopuszczalne, albo jeśli wina oskarżonego ustalona została niejednomyslnie lub jeżeli wątpliwości co do poczytalności oskarżonego w toku przewodu sądowego nie mogły być usunięte.

§ 3. Wyroki i postanowienia sądu, wymienione w § 1, winny być uzasadnione na piśmie w ciągu dwudziestu czterech godzin po ich ogłoszeniu.

Art. 25. § 1. Wyroki i postanowienia sądu wydane w postępowaniu doraźnym nie ulegają zaskarżeniu.

§ 2. Przepisu art. 524 k. p. k. nie stosuje się.

Art. 26. Wyrok śmierci wykonać należy w ciągu dwudziestu czterech godzin po ogłoszeniu wyroku.

Art. 27. Każdy wykonany wyrok śmierci podać należy do powszechnej wiadomości przez obwieszczenie z wymienieniem sądu orzekającego, osoby skazanego, tudzież istoty, miejsca i czasu przestępstwa.

Art. 28. Z chwilą uchylenia postępowania doraźnego (art. 8 § 3) sprawy nieukończone przekazuje się na drogę postępowania zwyczajnego, a wykonanie ogłoszonego wyroku śmierci odracza z równoczesnym skierowaniem sprawy w myśl art. 524 k. p. k.

Art. 29. W razie dopuszczenia wznowienia, sprawa nie może po raz wtóry być sądzona doraźnie.

Art. 30. O ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, należy w postępowaniu doraźnym stosować odnośne postanowienia kodeksu postępowania karnego.

Rozdział III.

Postanowienia materialne.

Art. 31. Aż do wprowadzenia jednolitego kodeksu karnego można poddać postępowaniu doraźnemu przestępstwa, przewidziane w następujących przepisach:

a) w art. 99, 108 (119), 123, 222, 279 część pierwsza ust. 2 i 3 o ile idzie o bandy w celu raboju, kradzieży i wymuszeń, 453 — 456, 556 i 557 o ile w obu tych wypadkach uszkodzenie dotyczy urządzenia służącego do użytku publicznego lub rządowego, 558, 562 — 564, 584, 589 i 590 część druga ust. 3 i 4 kodeksu karnego z 1903 r.;

b) w §§ 67, 73, 85, 87 o ile działanie lub zaniechanie stanowiące istotę rzeczony zbrodni z § 87 dotyczy urządzeń lub ruchu kolejowego, 89, 134, 141, 166, 174 I. lit. a) i lit. b) 190 ustawy karnej z 1852 r., w §§ 4, 5, 6 i 8 ustawy z 27 maja 1885 r. o używaniu środków wybuchowych (Dz. u. p. austr. Nr. 134);

c) w §§ 89 — 91, 125 ust. 2, 211, 212, 225, 243 p. 5 i 6, 249, 250, 251, 252, 255, 306, 307, 308, 311, 312, 315 o ile przestępstwo to polega na uszkodzeniu albo na fałszywych znakach lub sygnałach, 317, 321 ust. 2, 323, 324 kodeksu karnego z 1871 r. oraz w §§ 5, 6, 7 i 8 ustawy z dnia 9 czerwca 1884 r. o zbrodniczym i wszechgroźącym używaniu środków wybuchowych (Dz. u. Rzeszy str. 61);

d) w art. 1 §§ 1 — 5, art. 3 § 1, art. 4, art. 5 §§ 2 — 3, art. 6 §§ 2 — 3, art. 7 i art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 160).

Art. 32. § 1. Jeżeli oskarżony zostanie uznany przez sąd jednomyślnie winnym, natenczas za przestępstwo, które w postępowaniu zwyczajnym zagrożone jest co najmniej karą ciężkiego więzienia, należy wymierzyć w postępowaniu doraźnym karę śmierci.

§ 2. Jeżeli zaś przestępstwo w postępowaniu zwyczajnym zagrożone jest inną karą, natenczas w razie jednomyślnego uznania oskarżonego winnym, należy wymierzyć w postępowaniu doraźnym karę ciężkiego więzienia od lat dziesięciu do piętnastu.

§ 3. Jeśli zachodzą nader ważne okoliczności łagodzące, sąd władny jest karę, oznaczoną w § 1, złagodzić na dożywotnie ciężkie więzienie, a karę, przewidzianą w § 2, do pięciu lat ciężkiego więzienia.

§ 4. W postępowaniu doraźnym nie mają zastosowania przepisy innych ustaw karnych o złagodzeniu kary.

Rozdział IV.

Przepisy przechodnie i końcowe.

Art. 33. § 1. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem przepisów rozporządzeń o stanie

wojennym i stanie wyjątkowym, a dotyczących sądownictwa doraźnego.

§ 2. Upoważnienia Ministra Sprawiedliwości, przewidziane w art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 54) i w art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 307) mogą objąć również możliwość przedłużenia w drodze rozporządzenia terminów przewidzianych w art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Art. 34. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Pocht i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*